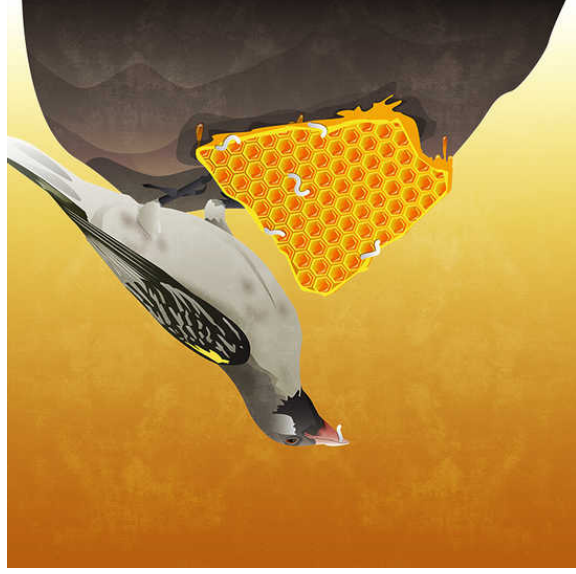

Η εκδίκηση του Οδηγού Μελιού

✎ Zulu folktale
🔗 Wiehan de Jager
👤 Eleni Manou
😊 grekiska
📖 nivå 4

Sagor för barn på svenska berattelser.se

Η εκδίκηση του Οδηγού Μελιού

Skriven av: Zulu folktale
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Eleni Manou

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Licens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Αυτή είναι η ιστορία του Νγκέντε, του Οδηγού Μελιού, και του λαίμαργου νεαρού που ονομάζεται Γκινγκίλε. Μια μέρα όταν ο Γκινγκίλε ήταν έξω στο κυνήγι, άκουσε το κάλεσμα του Νγκέντε. Η σκέψη του μελιού έκανε να τρέχουν τα σάλια του Γκινγκίλε. Σταμάτησε και άκουσε προσεκτικά, ψάχνοντας μέχρι που είδε το πουλί στα κλαδιά πάνω από το κεφάλι του. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» το μικρό πουλί κελαηδούσε, και πετούσε στον επόμενο δέντρο, και στον επόμενο. «Τσίτικ-τσίτικ-τσίτικ» καλούσε, σταματώντας κάθε τόσο να είναι σίγουρος ότι ο Γκινγκίλε ακολουθούσε.

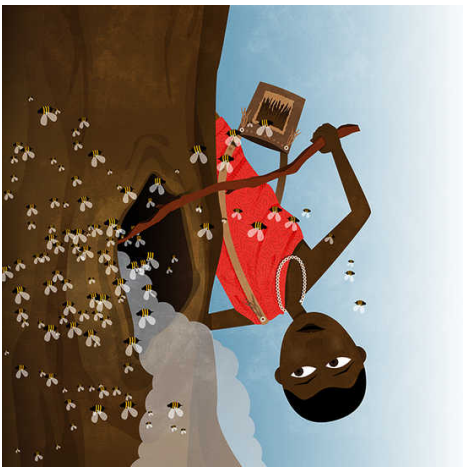
Μετά από μισή ώρα, έφτασαν σε μια τρύπα στα
αγριοσκιά. Ο Νγκέντε πήδουσε τρύπα ανάμεσα στα
κλαδιά. Μετά έκατσε σε ένα κλαδί και έσκυψε το
κεφάλι στον Γκιγκλάε σαν να λέει: «Εδώ είναι! Έλα
δώρα! Τι περιμένεις;» Ο Γκιγκλάε δεν μπορούσε να
δουκιά μια μέλισσα κάτω από το δέντρο, αλλά
επισημάνθηκε τον Νγκέντε.

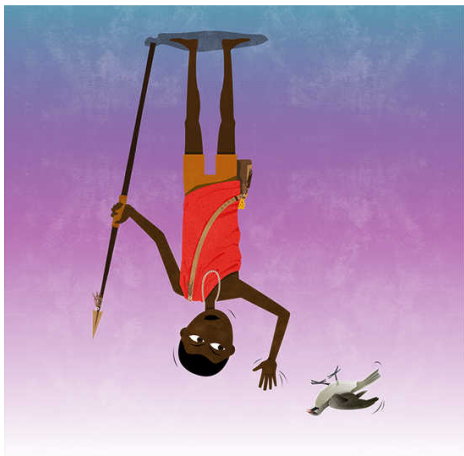

Έτσι ο Γκιγκίλε άφησε το κυνηγετικό του δόρυ κάτω από το δέντρο, συγκέντρωσε μερικά ξερά κλαριά και έκανε μια μικρή φωτιά. Όταν η φωτιά έκαιγε καλά, έβαλε ένα μακρύ ξερό ραβδί μέσα στην καρδιά της φωτιάς. Αυτό το ξύλο ήταν ιδιαίτερα γνωστό ότι έκανε πολύ καπνό όταν καιγόταν. Άρχισε να σκαρφαλώνει, κρατώντας τη δροσερή άκρη του καπνιστού ραβδιού στα δόντια του.

Σύντομα μπορούσε να ακούσει το δυνατό βούισμα των απασχολημένων μελισσών. Έρχονταν και βγαίναν από τη κούφα στο κορμό του δένρου — ληψήλη και ληψήλη. Ο άνδρας έβλεπε να κουνιούνται και να πετούν γύρω του. Ήταν τόσο κοντά που μπορούσε να ακούσει τις κούφες τους. — ληψήλη και ληψήλη. Ο άνδρας έβλεπε να κουνιούνται και να πετούν γύρω του. Ήταν τόσο κοντά που μπορούσε να ακούσει τις κούφες τους. Ήταν τόσο κοντά που μπορούσε να ακούσει τις κούφες τους.

Και έτσι, όταν τα παιδιά του Γκιγκλίε ακούνε την ιστορία του Νγκέντε, έχουν σεβασμό για το μικρό πουλί. Κάθε φορά που τραγουδάν μελι, φροντίζουν σίγουρα να ανασυνταχθούν με τα γύρω κομμάτια της κερήθρας για τον Οδηγό Μελισσιό!

Όταν οι μέλισσες βγήκαν όλοι έξω, ο Γκινγκίλε έσπρωξε τα χέρια του μέσα στη φωλιά. Έβγαλε χούφτες από τη βαριά κερήθρα, στάζοντας πλούσιο μέλι και γεμάτο χοντρές, άσπρες κάμπιες. Τοποθέτησε τη κερήθρα προσεκτικά στο σακουλάκι που μετέφερε στον ώμο του, και άρχισε να κατεβαίνει το δέντρο.

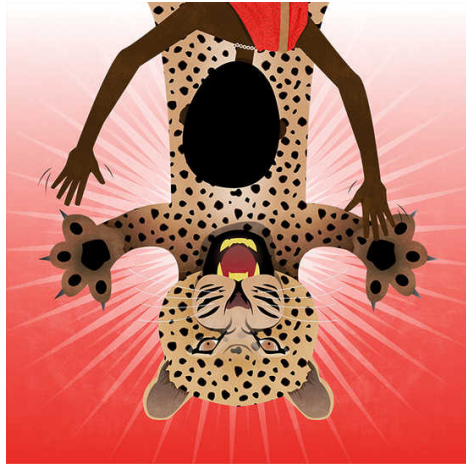

Πριν η λεοπάρδαλη μπορέσει να τιμπήσει τον Γκινγκίλε, αυτός κατέβηκε από το δέντρο. Στη βιασύνη του στραβοπάτησε σε ένα κλαδί, έπεσε με ένα βαρύ θόρυβο στο έδαφος, και στραμπούλησε τον αστράγαλό του. Κούτσανε μακριά όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Ευτυχώς για αυτόν, η Λεοπάρδαλη ήταν πολύ νυσταγμένη για να τον κυνηγήσει. Ο Νγκέντε, ο Οδηγός Μελιού, είχε την εκδίκηση του. Και ο Γκινγκίλε έμαθε το μάθημα του.

Ο Νγκέντε ανυπόμονα παρακολουθούσε τα πάντα που έκαναν ο Γκιγκλά. Περήμενε να αφήσει ο Γκιγκλά ένα μεγάλο κομμάτι κερήθρας ως συχαριστήρια προσφορά στον Οδηγό Μελιού. Ο Νγκέντε επέταξε από κλαδί σε κλαδί, όλο και πιο κοντά στο δέντρο. Τελικά ο Γκιγκλά έφτασε στο κατάμαξος του δέντρου. Ο Νγκέντε κάθισε σε ένα βράχο κοντά στον αγόρι και περιμένει για να

Ο Γκιγκλάε σκαρφάωσε, αναρωτώντας γιατί δεν άκουζε το συνηθισμένο βουσιγμα. «Ίσως η κυψέλη να είναι βαθιά στο δέντρο» σκέφτηκε. Ανέβηκε σε άλλα κλαδιά. Αλλά αντί για την κυψέλη, τον κοιτούσαν στο πρόσωπο μια λαδοράδαλη! Η λαδοράδαλη ήταν πολύ θυμωμένη που της δέκαψαν από πάνω και να ληστέψουν τα ματάκια, και να ληστέψουν τα πόδια και να ληστέψουν τον κορμό της. Ο Νγκέντε σκαρφάωσε και να ληστέψουν τα πόδια της.

Αλλά, ο Γκινγκίλε έσβησε τη φωτιά, πήρε το δόρυ και άρχισε να περπατάει σπίτι, αγνοώντας το πουλί. Ο Νγκέντε φώναξε θυμωμένα: «ΝΙΚ-ητή! ΝΙΚ-ητή!» Ο Γκινγκίλε σταμάτησε, κοίταξε επίμονα το μικρό πουλί και γέλασε δυνατά. «Θέλεις λίγο μέλι, έτσι δεν είναι, φίλε μου; Χα! Αλλά εγώ έκανα όλη τη δουλειά, και πήρα όλα τα τσιμπήματα. Γιατί θα έπρεπε να μοιραστώ κάτι από αυτό το υπέροχο μέλι μαζί σου;» Και μετά έφυγε ο Γκινγκίλε. Ο Νγκέντε ήταν μανιώδης! Αυτός δεν ήταν τρόπος να τον αντιμετωπίσει κανείς! Αλλά ήξερε ότι θα έπαιρνε την εκδίκηση του.

Μια μέρα αρκετές βδομάδες αργότερα Ο Γκινγκίλε άκουσε πάλι το κάλεσμα μελιού του Νγκέντε. Θυμήθηκε το νόστιμο μέλι, και πρόθυμα ακολούθησε το πουλί μια ακόμη φορά. Αφού οδήγησε τον Γκινγκίλε στην άκρη του δάσους, ο Νγκέντε σταμάτησε να ξεκουραστεί σε ένα μεγάλη ακακία. «Αχά» σκέφτηκε ο Γκινγκίλε. «Η κυψέλη πρέπει να είναι σε αυτό το δέντρο.» Έκανε γρήγορα τη μικρή φωτιά του και ξεκίνησε να σκαρφαλώνει, το καπνιστό κλαδί στα δόντια του. Ο Νγκέντε κάθισε και παρακολουθούσε.